

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.11.1969, sp. zn. 4 Tz 81/69, ECLI:CZ:NS:1969:4.TZ.81.1969.1

Číslo: 8/1970

Právní věta: Rozhodne-li soud v řízení podle § 64 odst. 1 tr. zák., že se na podmíněně propuštěném vykoná zbytek trestu odnětí svobody, nerozhoduje současně o způsobu jeho výkonu podle § 39a tr. zák., bylo-li rozhodnuto způsobu výkonu trestu odnětí svobody již v původním rozsudku.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 17.11.1969

Spisová značka: 4 Tz 81/69

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podmíněné propuštění

Předpisy: 140/1961 Sb. § 39a
§ 64 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 8/1970 sb. rozh.

Rozhodne-li soud v řízení podle § 64 odst. 1 tr. zák., že se na podmíněně propuštěném vykoná zbytek trestu odnětí svobody, nerozhoduje současně o způsobu jeho výkonu podle § 39a tr. zák., bylo-li rozhodnuto způsobu výkonu trestu odnětí svobody již v původním rozsudku.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. listopadu 1969 sp. zn. [4 Tz 81/69](#).)

Usnesením okresního soudu v Lounech ze dne 24. listopadu 1967 sp. zn. PP 322/66 bylo rozhodnuto, že se u podmíněně propuštěného J. A. vykoná zbytek trestu odnětí svobody. Současně soud rozhodl, že se odsouzený pro výkon zbytku tohoto trestu zařazuje do II. nápravně-výchovné skupiny. Nejvyšší soud v řízení o podané stížnosti pro porušení zákona napadené usnesení zrušil ve výroku o zařazení odsouzeného do II. nápravně-výchovné skupiny.

Z odůvodnění:

J. A. byl rozsudkem okresního soudu v Praze-západ ze dne 30. prosince 1965 sp. zn. 1 T 161/65 odsouzen pro dvanáct trestných činů převážně majetkové povahy k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 14 měsíců, přičemž bylo rozhodnuto, že podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. trest odpyká

v první nápravně-výchovné skupině. Trest odpykával v nápravně-výchovném ústavu v Syrovicích, okres Louny.

Usnesením okresního soudu v Lounech sp. zn. Pp 322/66, byl obviněný dne 10. srpna 1966 z výkonu trestu podmíněně propuštěn na zkušební dobu 2 let. Usnesením ze dne 24. listopadu 1967 sp. zn. Pp 322/66 rozhodl okresní soud v Lounech, že se vykoná zbytek trestu, z něhož byl J. A. podmíněně propuštěn a že se obviněný pro výkon tohoto zbytku trestu zařazuje do druhé nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto usnesení podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona, v níž vytkl, že okresní soud v Lounech rozhodl v rozporu se zákonem, když obviněného zařadil pro výkon trestu do druhé nápravně-výchovné skupiny, čímž porušil zákon v ustanovení § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák.

Na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona přezkoumal Nejvyšší soud správnost výroků napadeného rozhodnutí jakož i řízení jež mu předcházelo a zjistil, že okresní soud v Lounech rozhodl v rozporu se zákonem v souvislosti s výrokem zařazení pro výkon zbytku trestu odnětí svobody.

Jak je zřejmé z výroku rozsudku okresního soudu Praha-západ ze dne 30. 12. 1965 sp. zn. 1 T 161/65 byl obviněný J. A. zařazen pro výkon trestu, který mu byl tímto rozsudkem uložen, do první nápravně-výchovné skupiny.

Bylo proto nadbytečné, když okresní soud v Lounech při rozhodování o tom, že se vykoná zbytek tohoto trestu, z jehož výkonu byl obviněný podmíněně propuštěn, znovu rozhodovat o způsobu jeho výkonu.